

Dosarul nr. 1ra-2164/2021
(1-20110245-01-1ra-01122021)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Cozaru Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în cauza penală privind-l pe

COZARU Vladimir XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.09.2020- 01.04.2021;

Instanța de apel: 18.05.2021-14.07.2021;

Instanța de recurs: 01.12.2021-12.01.2021.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediu Fălești, din 01 aprilie 2021, Cozaru Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 10 ani și 6 luni închisoare;
- art. 175 Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la Cozaru Vladimir a sumei de 5250 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cozaru Vladimir la data de 12.10.2019, aproximativ în jurul orei 19:15, aflându-se la domiciliul XXXXX, amplasat în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, urmărind scopul satisfacerii poftelor sale sexuale, știind cu certitudine că, victima XXXXX este o persoană minoră, care nu a atins vârsta de 14 ani, precum și că, aceasta se afla într-o stare de neputință de a-și exprima voința sa, starea

psihofiziologică dictată de particularitățile psihologice de vârstă a victimei, ceea ce o făcea incapabilă să înțeleagă pe deplin caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea, precum și să opună rezistență acțiunilor întreprinse față de ea, folosind acest prilej pentru a întreține cu XXXXX un raport sexual forțat în formă obișnuită, a culcat victima minoră pe pat, s-a urcat deasupra ei, a încercat să o sărute, efectuând și alte acțiuni îndreptate în realizarea raportului sexual forțat cu ea, acțiuni, care din motive independente de voința lui Cozaru Vladimir nu și-au produs efectul urmărit de către ultimul, deoarece a fost stopat și alungat din cameră în urma intervenției lui Cozaru Ion.

Tot el, la 09.09.2020, în jurul orei 14:20, în timp ce se afla pe strada din apropierea domiciliului său, amplasat în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, profitând de faptul că partea vătămată XXXXX este o persoană minoră pe care o putea manipula cu ușurință, a întreprins în privința acesteia acțiuni perverse, până la împlinirea de către aceasta a vârstei de 16 ani, manifestate prin inițierea și purtarea unor discuții cu caracter obscen sub formă de a-i permite să-i lingă organul genital, la care victima oferindu-i un răspuns negativ a plecat la domiciliul său.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Osoianu Sergiu în interesele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței în partea condamnării în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În motivarea apelului se invoca calificarea incorectă a acțiunilor inculpatului, or, în cadrul procesului nu s-a probat cu certitudine intenția și scopul acțiunilor inculpatului de a săvârși raportul sexual, de fapt, acțiunile inculpatului față de minoră s-au limitat numai la intenția unui sărut pe frunte, firesc între rude moș-nepoată. Pe acest capăt de acuzare apărarea pledează pentru adoptarea unei soluții de achitare.

De asemenea apelantul critica procesul de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului în baza art.175 Cod penal, apărătorul pledând pentru stabilirea față de inculpat a unei pedepse neprivative de libertate, cu suspendarea condiționată a acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, motivând că corectarea lui Cozaru Vladimir poate fi efectuată și fără a fi privat de libertate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, apelul avocatului Osoianu Sergiu în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentințe fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate, constatând și reținând în acțiunile acestuia comiterea infrațiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) și 175 Cod penal.

Cu toate, că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, contrariul a fost demonstrat prin probele cercetate.

Instanța de apel a considerat că faptele inculpatului au fost corect calificate conform art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal. Or, întrunirea laturii obiective, și anume elementul „constrângerea fizică”, rezultă din declarațiile minorei XXXXX, confirmate prin declarațiile martorului Cozaru Ion și Stupac Ana.

Corect a fost calificată fapta inculpatului, anume ca tentativă de viol, or pentru constituirea acesteia, este îndeajuns să existe un început de executare sau dacă s-a realizat în întregime acțiunea de constrângere (poziționarea asupra întregului corp al victimei ce reprezintă acțiune de imobilizare, astuparea gurii), dar nu a început raportul sexual din cauze independente de voința făptuitorului. La caz, acțiunile inculpatului exprimate prin culcarea victimei pe pat, poziționarea deasupra acesteia, astuparea gurii când a încercat să strige și încercarea de a o săruta în regiunea gâtului au fost realizate și îndreptate nemijlocit spre întreținerea unui raport sexual cu aceasta, însă acest rezultat nu s-a produs din circumstanțe independente de voința sa exprimate prin intervenirea martorului Cozaru Ion, care l-a înlăturat pe inculpat de lângă partea vătămată.

Analizând circumstanțele și împrejurările speței prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează faptele infracționale comise de Cozaru Vladimir, personalitatea acestuia, instanța de apel a concluzionat că prima instanță justificat i-a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, iar quantumul pedepsei pentru infracțiunile comise a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale, ținându-se cont de prevederile alin. (3) art. 81 Cod penal.

Conform art. 75 alin. (2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de sancțiunea legii în baza cărei acesta este recunoscut vinovat, care prevede în calitate de pedeapsă exclusiv pedeapsa privațiunii de libertate, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiindu-i deja aplicată pedeapsa neprivativă de libertate, însă scopurile pedepsei n-au fost atinse, acesta continuând comiterea infracțiunilor, relevându-se tendința acestuia de a încălca legea și de a continua activitatea sa criminală, atentând la relațiile cu gradul prejudiciabil mai sporit.

Astfel, s-a apreciat ca nefondată solicitarea cu privire la aplicarea față de inculpat a pedepsei la limita minimă, or, prin analiza criteriilor enunțate supra s-a demonstrat inoportunitatea unei asemenea pedepse, care nu este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei de reeducare/corectare a inculpatului, de restabilirea echității sociale.

La caz, atingerea scopurilor de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, este posibilă doar prin aplicarea față de

Cozaru Vladimir a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală și în cuantumul stabilit de către prima instanță. Pedepsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal.

Din aceste motivele, criticile aduse de către apărătorul-apelant în ceea ce privește asprimea pedepsei aplicate prin sentință inculpatului, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei, motivându-și suficient soluția luată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei și aplicarea față de recurent a unei pedepse mai blânde.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzut în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.*

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.*

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel.

În speță, recurentul critică hotărârea, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, însă nu face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie.

De principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroarea de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanțele de fapt ale cauzei cărora acestea se circumscriu.

Pe această linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face

obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Mai mult, cerințele date au format obiect de discuție în cadrul instanței de apel, pe care instanța de judecată le-a apreciat și a argumentat detaliat respingerea cerințelor recurentului.

Având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpatul, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul COZARU Vladimir XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 februarie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN